

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של של האישה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת סמדר שמחה בת רות ע"ה
יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידיד נפשי דוד מור הי"ו.
שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן.
מוקירכם ואוהבכם מאוד
משה יזדי.

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

1,027

אדהבת

לישר אהל

שבת מברכין

א' דראש חודש ביום ראשון. ב' דראש חודש ביום שני.
המולד ביום ראשון בשעה 10:43 ו-10 חלקים.

לקח פרשת "ראה" תשפ"א. איך זוכים לפרנסה בריוח?

זאת הסיבה שאומרת המשנה בפרקי אבות [פרק ה' משנה יג']: "האומר: שלי שלי ושליך שליך, זו מידת סדום" וצריך להבין: מדוע? מה חטא איש זה? והלא נשמע הוא שוחר צדק ולכן הוא אומר: "שלי שלי ושליך שליך"!! מה רע בכך? תשובה: האומר כך אין בו כח נתינה, וכשאינו נותן משלו, עלול הוא לרדת במשך הזמן ולהגיע לדיוטא תחתונה ולומר: "שלי שלי ושליך שלי"!! זה שמלמדנו התנא ואומר: "אף אנשי סדום התחילו הם בכך שאמרו "שלי שלי ושליך שליך", ובהעדר כח נתינה ירדו לדיוטא תחתונה עד שאמרו "שלי שלי ושליך שלי". וכשזוכה האדם וכל מחשבתו איך להיטיב לזולתו, שמח בו הקדוש ברוך הוא מאד, ומשרה את שכנתו עליו ובנחלתו!!
עד כמה? ובמה דברים אמורים?

ידוע לכולנו מקום "הר הבית", בו נבנה בית המקדש הראשון ובית המקדש השני, ואף השלישי ישוב ויבנה עליו במהרה, מקום זה נבחר לכך מאז ומקדם, שם הקריב אדם הראשון קורבנות לבורא העולם, שם נעקד יצחק אבינו ע"ה, ושם הקריב אברהם אבינו ע"ה את האייל.

בספר "מעשה ניסים" מובאת סיבה נוספת לכך המספרת: מקום "הר הבית" היה שדה נחלתו של איכר אחד, אשר בפטירתו הוריש הוא את השדה לשני בניו, אשר אחד מהם היה נשוי ולו שבעה בנים, ואילו אחיו היה עדיין רווק. אחים אלו אהבו מאד זה את זה, לילה אחד לאחר שחזרו מיום עבודה מפרך בו העמידו הם בשדה חבילות גדולות של תבואה, חשב הרווק לעצמו ואמר: "אחי זה מטופל הוא בשבעה ילדים קטנים, ואין זה הגון שאטול אני שווה בשווה כאחיי", מיד יצא הוא לשדה, גרר מחלקו כמה חבילות תבואה לחלקו של אחיו, ואף האח הנשוי חשב ואמר: "אני ברוך ה' זכיתי להקים בית בישראל, ואילו אחי הצעיר עדיין בתחילת דרכו הוא, וכשיגיע זיווגו יהיה זקוק הוא למזומנים כדי לקנות נדוניה ולהעמיד תחונה כתיקנה", מיד יצא לשדה וגרר מחלקו כמה חבילות לחלקו של אחיו, כשראו הם בבוקר ש"מזימתם" לא הועילה, החליטו בדעתם ללון בלילה בשדה כדי לעלות על עקבותיו של אותו אחד המחבל בתוכניותיהם, וכשיצאו הם בחצות הלילה ממחבואם כדי לחזור על מעשיהם מאמש, גילו הם להפתעתם זה את זה ונפלו איש לזרועות אחיו בבכיות התרגשות של אחוות אחים נצחית, וה' השקיף משמים וראה את אהבתם הנפלאה ובו במקום החליט: "את ביתי אבנה בחלקם של אלו, אין מקום אחר המתאים יותר להשראת שכנתי בו"!!!

אף אנחנו אחים ואחיות יקרים נשתדל כולנו ברוב עוז ותעצומות להעניק ולתת ולתמוך ולסייע, בידי כל אחד ואחת מעמנו הנפלא, ואף נשתדל במאד מאד לחזור ולעשות זאת כמה וכמה פעמים במאור פנים ובצינעא, ובוודאי שנאמן הוא אבינו שבשמים לקיים בנו את הבטחתו ולברכנו בכל מעשה ידינו, ובמהרה דידן יראו עינינו וישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשינו ותפארתינו אמן ואמן!!!

בברכת שבת שלום חודש טוב ומבורך,
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

ברור לכולנו שאם רבי שמעון בר יוחאי זיע"א היה אומר לאחד מאיתנו: "אם תעשה כך וכך, תזכה לפרנסה בריוח", בוודאי שמיד היינו עושים כדבריו בדיוק, מתוך בטחון מוחלט שהעושר כבר מונח בכיסנו.
בפרשתינו מבטיחנו אבינו שבשמים בכבודו ובעצמו שזוכה לפרנסה בריוח, אם תעשה רק דבר אחד.
והיכן הבטיחנו זאת?
בפסוק: "נתון תתן לו, ולא ירע לבבך בתתך לו, פי בגלל הדבר הזה, יברך ה' א-לוקיך בכל-מעשך, ובכל משלח ידך".

רש"י הקדוש זיע"א ביאר ופירט את התנאים המכשירים אותנו לכך שתקויים בנו ההבטחה הא-לוקית לקבלת פרנסה בריוח, וכך כתב הוא זלה"ה על הפסוק הנ"ל:
"נתון תיתן"-אפילו מאה פעמים, "לו" בינו ובינך! עכ"ל.
זאת אומרת: אדם שזוכה וחוזר ומעניק צדקה לעני, ואף על פי שכבר נתן לו פעם אחת, אינו משיב פניו ריקם, ואף נוהר היא מאד בכבודו של העני ולא מעניק לו צדקה אלא בארבע עיניים (בינו לבינו), בוודאי שיזכה אדם זה לפרנסה בריוח ויקויים בו: "יברך ה' א-לוקיך בכל-מעשך, ובכל משלח ידך". וכדי שלא נחשוב שלקבלת הבטחה זו דרושים עוד תנאים, לכך הדגיש א-לוקינו וכתב: "בגלל הדבר הזה" אין צורך בשום תנאי נוסף!! הדבר הזה בלבד מזכנו לפרנסה בריוח!!!

הפלא ופלא!!! כל כך קצרה הדרך לפרנסה בריוח!!!
כל אחד מאיתנו מבקש ומתפלל ואף מפציר באבינו שבשמים שיתן לו פרנסה בריוח, וכשרואה א-לוקינו שהגיע הזמן להעניק לנו זאת, שולח הוא אלינו עני, או משולח, או גבאי צדקה כזה ואחר, כדי שבאמצעותו נקיים את שני התנאים הללו ונזכה לאלתר לפרנסה בריוח, אך לצערנו הרב הרבה מאד פעמים מצליח יצרנו הרע למונענו מלהעניק צדקה בטענה: "כבר נתתי לו פעם אחת", ואף כשזוכים אנו להתגבר על המחשבה הזאת ומחליטים לחזור ולתת שוב, מגיע שוב יצרנו הרע ועושה הכל כדי שהצדקה תינתן בפרהסיא ולא בינינו לבינו, ועל ידי כך נפגמת המצווה ואין בכוחה להכשירנו לקבלת פרנסה בריוח.

אולי זאת הסיבה שלפעמים רואים אנחנו אנשי עסקים גדולים שעושים ומשגשגים במסחרם ומצליחים הם מאד אף על פי שעסקיהם פתוחים בשבת!! כיצד? איך זה יכול להיות? הרי כולנו אומרים ב-"קבלת שבת": "לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה"!!! אז איך יכול להיות שהם רומסים את מקור הברכה ובכל זאת מצליחים ומשגשגים במסחרם?

הוא אשר אמרנו: כנראה שתורמים הם צדקות בסתר ללא ידיעת אף אדם, ואף חוזרים ומעניקים הם צדקה לאותו אדם שכבר נתנו לו, ובעשותם זאת זוכים הם להבטחה הא-לוקית: "כי בגלל הדבר הזה יברך ה' א-לוקיך בכל-מעשך, ובכל משלח ידך", מספיק רק הדבר הזה בלבד!!!

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזי שליט"א,
לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

"וכן תמיד יתפלל כל אדם לה' יתברך וילמד סניגוריה על ישראל,
אולי יעשו דבריו פירות וריוח והצלה יהיה ליהודים בזכות
תפילתו, אשריו ואשרי חלקו". [דמשק אליעזר או' ס' סניגוריה].

והיה מעשה באשה מבוגרת שהתגוררה בדירה לבדה.
באחד הימים היתה צריכה לנסוע לחוץ לארץ. כיון שהיו ברשותה
תכשיטים יקרי ערך וחששה להשאירם בבית, החליטה להחביאם.
לאחר שחיפשה מקום סתר עבורם, עלה בדעתה הרעיון להטמינם
בארובת התנור, וכן עשתה. היא אכן נסעה לחוץ לארץ ואף חזרה,
ודבר התכשיטים נשכח ממנה כליל. כאשר הגיע החורף וניסתה
להדליק את התנור, גילתה שיש סתימה בארובה. כשהזמינה את
'מנקה הארובות', החליטו הפועלים לנקות את הארובה במקלט.
הם פירקו את הארובה, וירדו איתה למקלט. לפתע נזכרה האישה
בהתרגשות כי הארובה שתומה בגלל התכשיטים שבה. כיון
שחששה מאד שמא הפועלים יגנבו את התכשיטים, הזדרזה
ונכנסה לשכנתה, שהיתה נעזרת בה מידי פעם. היא סיפרה לה
מיד את כל המעשה, והשכנה לא איבדה את העשתונות ורדפה
אחרי הפועלים, וחטפה מידיהם את הארובה ואמרה להם
שהארובה בסדר, רק השכנה לא כל כך 'בסדר'. היא ביקשה מהם
שלא ישימו לב לדבריה כי היא מבוגרת ואינה אחראית לדבריה.
תוך כדי כך עלתה במדרגות ונתנה את הארובה לשכנתה
המאושרת, שתכשיטיה ניצלו בזכות תושיתה.

את כל הכינויים ה"בלתי מחמיאים" האלו שבהם כינתה את
שכנתה, שמעה באקראי שכנה נוספת שנחרדה עד עמקי נשמתה
מכך. היא לא ידעה את תחילתו של המעשה, ושפטה את העניין
רק לפי ראות עיניה, ודנה אותה באופן מוחלט ליכף חובה'.
רק לאחר שפגשה את שכנתה בעלת הארובה, שסיפרה לה בהנאה
על חכמתה של חברתה, הבינה עד כמה אסור לשפוט לפי ראות
העין. אמנם במבט ראשון נראה אכן לדון מעשה זה ליכף חובה',
אך בסופו של דבר המציאות מוכיחה עד כמה אפשר לטעות
בראייה שטחית של המעשה.

זעניין זה הובא גם בדברי ה'פלא יועץ' [אות ס': "ידוע שהקדוש
ברוך הוא חפץ שילמדו סניגוריה על ישראל, על הכלל ועל הפרט.
ואליהו הנביא זכור לטוב נענש בשביל שדיבר קטגוריה ואמר
"קנא קנאתי לה' צבאות כי עזבו ברייתך בני ישראל".

גם ישעיה הנביא נענש על שאמר: "בתוך עם טמא שפתיים אנכי
יושב". וגדעון זכה להושיע את כל עם ישראל בזכות שלימד
עליהם סניגוריה, זהו שאמר לו ה' יתברך: "לך בכחך זה והושעת
את ישראל". והטעם הוא כי כל אשר ידבר איש, ויורה רועם
ומעורר בפמליה של מעלה. אם מדבר קטגוריה מעורר
המקטרגים, ואם מדבר סניגוריה מעורר הסניגורים ודבריו עושים
פירות.

ח.יזידי היקר והנכבד! כתבתי לך מקצת ממאמרי חכמינו
זיכרונם לברכה אודות החיוב לאהוב כל יהודי ואף את הרשע
הגדול ביותר. לכן ראוי ונכון שתתבונן רק בדברים הטובים
שבגיסך, ותתפלל עליו שיאיר ה' את עיניו ויזכה לחזור בתשובה
שלימה במהירה ובנחת.

זאת עלינו לדעת: גם אם חושבים אנחנו לרגע שאיש פלוני רשע
גדול הוא ואין לו תקנה, טעות גדולה וחמורה בידינו. כיון שברור
וידוע שכל הדעות המשובשות גובשו מחמת עומק המושג וקוצר
המשיג, וכששומעים הם דברים של טעם הנאמרים מפי אדם
אוהב, משנים הם את דעתם ועם הזמן הולכים ומתחזקים
ומדקדקים במצווה קלה כבחמורה, ומודים לה' יתברך על שהאיר
את עיניהם.

ט.אבינו שבשמים הזהירונו כמה פעמים בתורתנו הקדושה אודות
'הרשעים' וציוונו להיזהר בכבודם ולהאיר את עיניהם.

גם 'מצוות תוכחה', שהיא מצוות עשה מהתורה, רק אדם אוהב
חיבב הוא להוכיח את חברו כיון שבוודאי יאמר את דבריו
בעדינות ובאהבה ודבריו יתקבלו על לב שומעיהם. אך הממהר
לכעוס פטור הוא מלהוכיח. ה' יזכנו לאהוב כל אדם ולדון תמיד
לכף זכות אמן.

י.שבת שלום, חודש טוב ומבורך ישועות מקיפות וכל טוב.

לכבוד הרב היקר שלום וברכה!
קשה לי מאד! גיסי יורד לחיי בצורה
קיצונית ואכזרית ביותר.

ברוך ה' זכיתי לחזור בתשובה לפני כשש שנים. אישתי ואני
מאושרים. ברוך ה' יש לנו גם עסק מצליח ומשגשג.

רק גיסי. הוא כועס (אולי גם מקנא) על כך שחזרנו בתשובה.
בכל הזדמנות הוא משמיץ את הדת, את התורה, ואת הדתיים
וכמובן שגם אותנו.

כבוד הרב היקר!

אני מרגיש צורך להדגיש שהייתי מאד אלים לפני שחזרתי
בתשובה. גיסי תמיד פחד ממני. פעמיים היכתי אותו עד זוב
דם. אך עתה, שאיני מעיז להרים יד על אף אדם, כנראה שהוא
רואה בי 'פראייר' ומרשה לעצמו להעליב אותי ולפגוע בי בכל
יכולתו. העלון הזה פשוט חינך אותי. חונכתי לא לענות ולא
להגיב. גם גיסי יודע שאם אגיב, התוצאות תהיינה הרות אסון.

באחת השבתות האחרונות הוא הגיז, וכשקמתי מהשולחן
כדי להיכנס לחדר הוא נבהל וברח מהשולחן, ובדרך בריחתו
הוא דרך על היד של בנו התינוק ושבר לו שלוש אצבעות.

לא אספר לך, כבוד הרב, על ה'לינץ' שעשו לי, אשתו והוריה.
זה היה מזעזע ביותר. כעסתי מאד. שתקתי ונכנסתי לחדר.

בהיותי בחדר הבחנתי בקלסר של חמותי היקרה בו היא
אוספת את כל העלונים שלך ומתייקת אותם לפי סדר. קראתי
כל עלון בשקיקה. חשתי שכאילו כתבת את הדברים בשבילי.

נרגעתי לחלוטין. התאכזבתי מעצמי שכעסתי כל כך. לצערי
דמעתי מצער. ציפיתי בכיליון עיניים למוצאי שבת כדי לכתוב
לך את זה ולבקשך לכתוב חומר אודות החובה לדון לכף זכות
ולאהוב כל יהודי.

אני בטוח שהרבה מאד אנשים זקוקים
לחיזוק בשני נושאים אלו. כבוד הרב היקר! מפני כבודך
וכבודם של הורי היקרים אני לא מעוניין לפרט את דבריו
הקשים של גיסי באותה שבת, אך יחד עם זאת אבקשך לתת
לי כח להחזיק מעמד כי קשה לי מאד מאד. אני מודה לך מאד
על התוכן המרתק והמחנך שהנך כותב בעלון, וכולי תפילה
ותקווה שתזכה לבריאות איתנה ואריכות ימים. אבקשך לשמור
על עצמך. בעיקר למענך וגם למען רבים שצריכים אותך.

בתחה מראש ובאהבה גדולה. י. גואטה. בת ים.

תשובה:

יזידי היקר והנכבד!

א.ריגשתני מאד. אשריך שהנך מבליג ושותק. אכן גיבור גדול
אתה. ירבו כמוך בישראל. תמשיך כך וסוף האמת לנצח.

ב. מובא ב'תנא דבי אליהו' [פי' וירא פי']: "מפני מה זכה משה
למאור פנים בעולם הזה, מה שנותן הקדוש ברוך הוא לצדיקים
רק בעולם הבא? מפני שכל ימיו היה מתאוה ומצפה שיהא
שלום בין ישראל לאביהם שבשמים.

זאת ועוד מובא בתנא דבי אליהו רבה [פי' ה' או' ח']: "מפני מה זכה
יחזקאל הנביא להחיות את המתים ולא אף נביא אחר?

מפני שאהב את עם ישראל מאד מאד לאין קץ ושיעור!

ג.עצה נפלאה כתב לנו ר' אברהם אזולאי [סבו של החיד"א, בסוף
ספר חסד לאברהם בריכת אברהם שוקת ג']: "ירגיל עצמו להכניס
אהבת בני אדם בליבו כולם. ואפילו הרשעים יאהב אותם בליבו
ויאמר מי יתן והיו אלו הצדיקים שבים בתשובה. ואיך יכניס
אהבתם בליבו? על ידי שיתבונן ויחשוב תמיד על הדברים
הטובים שבהם, ויתעלם מהדברים הרעים שבהם...."

ד.כתב רבי יהונתן אייבשיץ [נערות דבש דפוס למברג ח"א דף י']
בביאור הברכות שב'תפילת שמונה עשרה': "ואם הוא רשע
גמור, פשוט הדבר שיש להתפלל עליו לרפואתו -בברכת 'רפאנו'-
שלא ימות חייב. ואולי כאשר ישוב לבריאותו יתקן את חטאיו.
ועד יום מותו ייחכה לו ה' אולי ישוב בתשובה. וצריך להתפלל
עבורו אפילו שהוא אדם רשע.

ה."כל המלמד סניגוריה על ישראל הקדוש ברוך הוא מרוממו
בעולם". [פסיקתא דרב כהנא ר"פ וזאת הברכה].

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

דברי הרב האורח

כבוד מורנו ורבנו הרב הגאון רבי רחמים דרעי שליט"א ראש מוסדות "אביר יעקב" ומקים עולה של תורה בעיר ת"א מגדולי מזכי הרבים בארץ ובעולם

הדין חייב בכל תנועה ותנועה לשוקלה על כף המאזניים על חוט השערה

עצמו יסורים על חטא של " חוט השערה " כזה, עונש נורא כל כך, וכשאמרו לו תלמידיו אוי לנו שראינוך בכך, אוי ואבוי היה לי לו לא באו עליי היסורים והייתי נשאר עם החטא, שנחום איש גם זו ידע מהותו של משפט, מהו ביעור הרע, ומהו חס ושלום ויתור דהו על כחוט השערה.

אברהם אבינו האהוב לבוראו, דווקא משום זה נענש על חטא דק מן הדק של "במה אדע" ולא ויתרו לו כלל, וכן במשה ואהרן במי מריבה, משום דאשריהם שלא מחלו להם על החטא, וכדי היה להם כל העונש, ואוי ואבוי היה להם לו ויתרו להם כחוט השערה, הראשונים עסקו בסיגופים משום שהם היו "הדיינים האמתיים אוהבי משפט" ולכן עסקו כל ימיהם במשפט בביעור הרע, וענשו עצמם על כל חוט השערה, **אנו אין אנו במצב של תעניות וסיגופים, אבל לכל הפחות לקבוע עתים לחשבון המעשים, להיות קצת במצב של "בואו חשבון", ולהתבונן בחומר ועומק הדין בחוט השערה.**

וְהָיָה עֲקֵב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמְּשַׁפְּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרֵתֶם וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם. (דברים ז' י"ב)

הרמב"ן "הזכיר את המשפטים האלה, להזהיר מאוד במשפטים, כי רק במשפטים יעמידו התורה, משפט היא אחת ממידותיו של הקב"ה, מידה כשאר המידות כגון חסד ואמת, והיא המידה המכריחה משפט שזהו מהותה, יסוד המשפט הוא בירור הדברים, בחושן המשפט כתוב **"ונשא אהרן את משפט בני ישראל על ליבו"** (שמות כ"ח) וכתב רש"י דבר שהם משפטים ונוכחים על ידו אם לעשות דבר או לא לעשות, היינו שמשום זה נקרא משפט, וכן כתיב במשכן **"כמשפטו אשר הראית בהר"** בכל הדקדוק והבירור עד כחוט השערה זהו **"כמשפטו"**, שבירור וליבון הדברים נקרא משפט.

במשפט נאמר בהרבה מקומות **"ובערת הרע מישראל"** (דברים י"ז), שיסוד המשפט הוא ביעור הרע, **לצרף לזכך ולטהר הדברים מכל סייג ומכל פסולת, מבלי השאיר שמץ ממנו**, וזהו יסוד העונש, שאין המוסר שהקב"ה מייסר את ישראל נקם ומכת אויב, אלא מאהבה שהוא אוהב אותם כאב את הבן, שדרך המשפט הוא לנקות את העולם מן הרעות ע"י עונשים, וזהו כל עניין הגיהנום שהוא רק כור המצרף ומזכך.

כל עונשי ומשפטי התורה שנמסרו לדיינים, כל עבודתם הוא גם כן אך ורק ע"י יסוד זה, חלילה וחלילה אין כאן שייכות לנקימה ונטירה, רק זה נובע מסוד המשפט, הז"ל בגמרה במסכת סנהדרין דף מ"ו עמוד א' חייבו את קרובי הנהרג לשאול בשלום הדיינים, בכדי להראות שאין להם שום טינא ושנאה עליהם, **משום שבמשפטי התורה הפסק דין יוצא בכל מידת האהבה והרחמים**, מבלי שום נטייה עצמית קלה של הדיינים אלא משום התכלית של ביאור הרע.

הרמב"ן (דברים ז' י"ב) כתב, שהתורה כפלה הרבה פעמים אזהרותיה על משפטים, משום דרכי לב יתמהו, למה זה נהרג הרוצח כיוון שהנעשה אין להשיב, והוא משום שאינם יודעים מיסוד המשפט, והרמב"ן מכנס בשם שוטים וטפשים, שאילו ידעו מהותו של משפט, מהותו של עונש, היו יודעים שבמשפט אין מקום לויתורים, אין מקום לרחמים וחמלה, כיוון שמהותו הוא ביעור הרע, **"לעולם יראה דין עצמו כאילו הרב מונחת לו בין ירכותיו, וגיהנם פתוחה לו מתחתיו"** סנהדרין ז' היה מפרש רבי ישראל מסלנט זצ"ל שכל אדם הנהו דין עצמו, כל עבודתו היא עבודת דין, ומחוייב להזהר על כל תנועה ותנועה לשוקלה על המשקולת על חוט השערה כאילו חרב מונחת בין ירכותיו, שאם יטה כמלוא נימא, הרי "גיהנם פתוחה לו מתחתיו", וכן הוא באמת מתכונתן של דברים, שהעמידו על חוט השערה.

בנחום איש גמזו אמרו חז"ל בגמרא מסכת תענית (דף כ"א עמ' א'), שקיבל עליו יסורים על שלא יה שקו פתוח שמא יבוא עני ולא יספיק לתת לו נדבה, וקיבל עליו יסורים על

שכר מצווה בהאי עלמא ליכא

מובא בגמרא במסכת (קידושין ל"ט עמ' ב'): שכר מצווה בהאי עלמא ליכא, ודווקא שכר מצווה ליכא אבל שכר תורה איתא.

כל לימוד תורה שאדם לומד בעולם הזה ארץ ימים בימינה **בשמאולה עשר וכבוד**. פירש ה- "שם משמאל" רבי שמואל בן רבי אברהם מסאכטשאב הקדוש זיע"א פירש שבודאי עושר וכבוד מיכוון שלומד ומעלה דברי תורה לשמה לכן יש לו שכר תלמוד תורה בעולם הזה ובעולם הבא.

ויש לומר ששכר של שבת יש בעולם הזה ובעולם הבא כי השבת היא כל התורה ועוד השבת הוא מעין עולם הבא ושכרו גם מעין עולם הבא כמובא (ישעיהו נ"ח י"ד) **"אז תתענג על ה' והיינו משום שבשבת היא התאחדות מוח ולב על כן זוכין לעונג שהוא למעלה הכולל הכל"**.

כמו שאמרו חז"ל אין למעלה מעונג וזהו שכר מעין עולם הבא, ועל כן אמר המדרש ומהנה את נפשך ואני נתן לך שכר וכו' כמו שנאמר אז תתענג על ה'.

מובא בגמרא במסכת (סוטה דף כ"א עמ' א'): שעבירה מכבה מצווה ואין עבירה מכבה תורה.

אשריהם ישראל המחוברים לתורה בכל עת ובכל זמן בארץ ובתפוצות כמו שנאמר "ישראל אורייתא וקודשא בריך הוא חד הם"

וכן נזכה לגאולת הכלל והפרט וישועות מעל הטבע, אנו וכל ישראל אחינו הקדושים.

סיפור לשולחן השבת...

מעשה באחד שהיה בן למשפחת אדמו"רים מפורסמת בחוץ לארץ, אשר התחבר ליהודים שהיו רחוקים מתורה ומצוות ולמגינת לב משפחתו עזב את מסורת אבותיו. הוא עלה לארץ עם אנשי "השומר הצעיר, והתיישב בקיבוץ בצפון הרחוק. לימים מונה כראש השירות החשאי של ההגנה בירושלים, וכמסווה להסתובבותו בלילות ברחובות העיר היה מחלק עיתונים. בין השאר הפיץ הוא גם את עיתון "הצופה" למנויים. וכך, מדי יום היה מגיע בארבע לפנות בוקר לביתו של הרב צבי יהודה הכהן קוק, שהיה מנוי לעיתון הזה. הרב היה פותח לו את הדלת, מברכו בברכת "שלום עליכם", מקבל בידו את העיתון ומודה לו מקרב לב. כאשר חזר הדבר על עצמו כמה פעמים, לא יכול היה הבחור להתאפק ושאל את הרב: "מדוע אתה קם באמצע הלילה לקבל את העיתון, הרי אני יכול לזרוק אותו דרך החלון כשם שאני עושה לכל המנויים". השיב לו הרב: "אתה טורח ובא אלי בארבע לפנות בוקר להביא לי את העיתון, ואני לא אקום לקראתך?... !? וכך בעקבות הקשר ההדוק שהתהווה ביניהם, חזר הבחור בתשובה, ושנים אחר כך היה יורד כל בוקר מקיבוצו לעיירה 'שלומי' הסמוכה, להתפלל תפילת שחרית במניין.

ולומדיה, דעסיק באורייתא תדירא כה"ר ישר בן-ציון יזדי זצ"ל בן שפּרה ע"ה.

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! "הללויה" !

עדות מפורשת!!!

באתי בשורות אלו להעיד אודות "שמן המרפא", שרבים מאחינו ואחיותינו, עם ישראל הנפלא, השתמשו בשמן זה לרפוי ממחלות ואף ממחלות קשות, וברוך ה' זכו וראו ניסים גלויים של רפואה.

לא רק חולים שבגוף נרפאו אלא אף חולים שלקו בנפשם וסבלו במשך שנים מלחצים נפשיים קשים, גם הם זכו לרפואה שלמה ונרפאו לחלוטין.

ידוע לי שהשמן הוא שמן זית נקי לחלוטין, ללא שום תערובת, והברכה שהוכנסה בו היא שפועלת ישועות רבות.

ברכת

"והסירוני מחלה מקרבך" !!

הרב משה יזדי

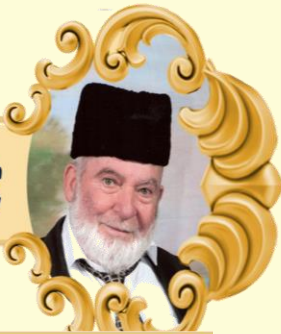
מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר !!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי - 052-505-4567.

צדיק וישר הוא !!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

ביתו של מור אבינו זלה"ה נמצא סמוך לשיבת "מיר". כיון שמור אבינו זלה"ה היה חייכן ושמח תמיד, נהג הוא לפתוח בשיחה עמהם ולהזמין לביתו.

תמיד כשהגיעו הם אליו ראוהו יושב ולומד, והתפעלו הם מכך מאד. לשאלתו: "מה לומדים אתם בימים אלו?? באיזו סוגיא אתם עוסקים?" היו הם משיבים את נושא לימודם, ומיד היה פותח הוא ונכנס עמהם לשיחת לימוד, תוך כדי שהיו הם נדהמים מידיעותיו המקיפות.

באחת השבתות בדרכו חזרה מבית הכנסת, פגש הוא בקבוצת בחורים הבאים לקראתו.

לשאלתו: "לאן פניכם מועדות?" ענו הם: "להתפלל".

כיון שהבין הוא מיד שהפסידו הם את זמן ארוחתם בישיבה מחמת שהתעוררו מאוחר, מיד אמר להם: "אשמח מאד שלאחר התפילה תבואו אלי ותסעדו על שולחני".

"נבוא בשמחה" ענו הבחורים.

כשהגיעו וסעדו על שולחנו, פתח מור אבינו זלה"ה בדברי תורה ומעשיות מרתקות, ולאחר מכן אמר להם: "בחורי ישיבות הם המפקדים בעם ישראל, וכשם שמפקד בצבא עושה הכל כדי להוכיח את כישוריו וצידקת דרגתו, כך בחורי ישיבות חייבים להתאמץ ולקום מוקדם לתפילה כדי לא לאחר את השעה הקצובה לקריאת שמע בזמנה.

"נכון אתה צודק!" אמרו הם לו, ולפני צאתם אמרו למרת אמנו תחי: "נהננו מאד מהמטעמים שלך וסעודה זאת הייתה מושלמת ברוחניות ובגשמיות".

תנצב"ה וזכותו תגן עלינו אמן. [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

עלון זה כולו קודש גם לרפואת אשת החסד רחל בת ימאן ז"ל

יהי רצון שהקדוש ברוך הוא יבטל מעליה כל גזירות קשות ורעות ויגזור עליה רק גזירות טובות וישלח לה לאלתר רפואה שלימה ברמ"ח איבריה ושס"ה גידיה אמן.

'טיב יומי' שחבל לבסס!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מהכיב ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

מפטירין: "עניה סוערה..."

אחים יקרים ואהובים!! זכרו!

איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!! והנזהר בכך תבוא עליו ברכה וטובה וכל טוב.

צבעים אמיתיים

רבנו-תם: ירושלים: 20:48
תל אביב: 20:52
חיפה: 20:54
אילת: 20:45
באר שבע: 20:51

צאת השבת: ירושלים: 20:10
תל אביב: 20:12
חיפה: 20:12
אילת: 20:06
באר שבע: 20:11

מנחה גדולה: ירושלים: 13:19
תל אביב: 13:20
חיפה: 13:20
אילת: 13:19
באר שבע: 13:18

סוף זמן ק"ש: ירושלים: 8:41
תל אביב: 8:42
חיפה: 8:40
אילת: 8:45
באר שבע: 8:39

זמני הדלקת נרות: ירושלים: 18:56 [19:16]
תל אביב: 19:14
חיפה: 19:04
אילת: 19:08
באר שבע: 19:12

בואי כלה שבת מלכתא...

עלון זה כולו קודש גם לעילוי נשמת הילד הנפלא והאציל שדמותו חקוקה בלבנו משה ז"ל בן רינה תחי

במלאת 9 שנים לפטירתו.

יהי רצון שיחזק ה' את הוריו ואת כל בני ביתם בגוף ובנפש ויזכו לעוד זרע קודש של קיימא, וירוו נחת ואושר של קדושה מכל יוצאי חלציהם בנחת גמור אמן.

מוקירכם ומכבדכם מאד משה יזדי.